

værdige trængende Personer paa de tidligere dansk vestindiske Øer og til fhv. dansk vestindiske derboende Tjenestemænd efter den i saa Henseende gældende Ordning udbetalt i dansk vestindiske Francs.

Den normale Kurs paa dansk vestindiske Francs er 1 Fr. = 72 Ø., men den Omstændighed, at dansk vestindiske Francs i Juli 1921 blev gjort guldindløselige, medførte, at dansk vestindiske Francs kom til at staa i fast Kursforhold til nordamerikanske Dollars, nemlig 5,20 dansk vestindiske Francs = 1 Dollar.

De stigende Kurser paa Dollars i Forhold til danske Kroner medførte, at denne Omregningskurs gav betydelige Tab paa de danske Finanser, og der blev da derfor fra og med Tillægsbevillingslovforslaget for Finansaaret 1921—22 søgt bevilget betydelige Beløb til Udligning af heraf følgende Kursdifferencer, saaledes paa Tillægsbevillingslovforslag for Finansaaret 1924—25 under § 22 B. 9. V. et Beløb af 65 000 Kr.

Denne Ordning medførte altsaa, at de vestindiske understøttede for saa vidt blev væsentlig bedre stillet end de almindelige danske understøttede, der fik deres Understøttelse udbetalt i den i Forhold til amerikanske Dollars deprecierede danske Krone.

Denne Omstændighed bevirkede, at man paa Finanslovforslaget 1925—26 kun budgetterede en Udbetaling af dansk vestindiske Understøttelser til de paa de tidligere dansk vestindiske Øer bosatte efter Forholdet 1 dansk vestindisk Franc = 72 Ø.

Den danske Konsul paa St. Thomas, der foretager Anvisningen af de paagældende Understøttelser, har imidlertid henledet Opmærksomheden paa, at nogle af de understøttede er gamle Folk, der ikke har anden Indtægt end Understøttelsen fra den danske Stat, og at de derfor vil blive uheldigt stillet, hvis Udbetalingskursen for dansk vestindiske Francs sættes til 1 dansk vestindisk Fr. = 72 Ø., og Konsulen har derfor henstillet, at Understøttelserne udbetales efter de hidtil fulgte Regler.

Finansministeriet har ment, at man ikke helt kan bortse fra de af Konsulen fremsatte Betragtninger, idet der mellem de understøttede utvivlsomt er Personer, der maa anses for økonomisk saa daarligt stillet, at de vanskeligt kan taale en saa stor Reduktion som oprindelig foreslaaet.

Paa den anden Side kan man ikke erkende, at der er tilstrækkelig Grund til, at der tilstaaes de nogenlunde velsituerede, d. v. s. Personer, der har en nogenlunde betydelig fast Indtægt af Formue eller anden fast Kilde, eller som er overgaaet i fremmed Tjeneste, en tilsvarende Begunstigelse. Man anser det derfor som ønskeligt, at Finansministeren er i Stand til at lempe den nye Ordningens Gennemførelse noget efter den enkeltes Trang, hvorfor det maa synes paakrævet, at der i den Anledning stilles et Beløb til Raadighed for Finansaaret 1925—26.

Man mener, at det Beløb, der maa have til Raadighed efter foranstaaende Synspunkter, ikke bør overstige 30 000 Kr., og saaledes at Beløbene fordeles af Finansministeren efter Indstilling fra Konsulen.

I Henhold til ovenstaaende anmoder jeg det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1925—26 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 23 Finansministeriet. VIII. Andre Udgifter. o. Udgifter vedrørende de tidligere dansk vestindiske Øer.

Som nyt IV. indsættes:

Til Raadighed for Finansministeren ved Kursregulering i Anledning af Udbetaling af dansk vestindiske Understøttelser til Personer bosiddende paa de tidligere dansk vestindiske Øer indtil 30 000 Kr.

C. V. BRAMSNÆS.

J. Folsach.